Nr. 2. Warszawa, dnia 6 lutego 1920 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Cena numeru pojedyńczego 1 mk. Z zaboru austryjackiego i z terenów b. okupacji austryjackiej można wpłacać za numer „Dziennika Urzędowego M. S. W." 1 kor. 43 h. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk.

Redakcja i Administracja: Nowy-Świat Nr. 69, telefon Administracji 49-37.

TREŚĆ: II. 771. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29.VIII 1919 r. w przedmiocie uposażenia pisarzy gminnych i ich pomocników na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

III. 772. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26.VIII 1919 r. w sprawie zmiany nazwy wsi „Carska Miłość", gminy Bratoszewice, powiatu Brzezińskiego, na nazwę „Bratoszewice Małe". 773. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25.X 1919 r w sprawie zmiany nazwy wsi „Moskowska", gminy Szydłowiec, powiatu Koneckiego, na nazwę „Polanka". 774. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 30.VIII 1919 r., dotyczące ruchu granicznego. 775. Instrukcja dla komisji kwalifikacyjnych Policji Państwowej, wydana przez Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 29.VIII 1919 r. na podstawie art 25 ustawy o Policji Państwowej. 776. Sprostowanie do rozporządzenia z d. 30.VI 1919 r. w sprawie likwidacji powiatu Parczewskiego.

IV. 777. Okólnik (661) Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 4.X 1919 r. do wszystkich Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, polecający wstawienie do budżetów kosztów, związanych ze sporządzeniem list poborowych. 778. Okólnik (667) Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 7.X 1919 r. do Szefów Sekcji i Naczelników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, wszystkich Starostów oraz Głównego Komendanta Policji Państwowej w przedmiocie wykonania uchwał sejmowych, powziętych przy sposobności przyznania funkcjonarjuszom państwowym nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego. 779. Okólnik (672) Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 10.X 1919 r. do wszystkich Starostów w sprawie sprostowania pomyłki w tekście rozporządzenia Min. Roln. i Dóbr Państw. i Min Spr. Wewn. w przedmiocie pobierania podatku od zwierząt domowych („Monitor" Nr. 166 i 212). 780. Okólnik (673) Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 9.X 1919 r. do Przewodniczących Wydziałów Powiatowych w sprawie akcji zapobiegawczej przeciwko epidemji duru plamistego. 781. Okólnik (677) Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 14.X 1919 r. do Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast w sprawie cechu kominiarzy. 782. Okólnik (695) Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 18.X 1919 r. do wszystkich Starostów w sprawie sprzedaży i kupna koni powiatowych oraz zmiany § 7 okólnika Nr. 387. 783. Okólnik (700) Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 23.X 1919 r. do wszystkich Starostów w sprawie zniesienia okólnika Starostwa w . . . . w przedmiocie zatargów między użytkowcami gruntów opuszczonych, a powracającymi właścicielami. 784 Okólnik (752) Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 10.XI 1919 r do wszystkich Starostów w sprawie udzielania wiadomości o zakładach przemysłowych na prowincji Urzędom Przemysłowym przez miejscowe władze policyjne. 785. Okólnik (754) Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 13.XI 1919 r. do Komendanta Głównego Policji Państwowej. wszystkich Starostów, Komisarzy Rządowych w Warszawie i Łodzi oraz Okręgowego Komendanta w Lublinie w sprawie kurjerów wojskowych. 786. Okólnik (756) Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 18.XI 1919 r. do wszystkich Starostów w sprawie prowizorycznego zatwierdzania przez Starostów Towarzystw Straży Ogniowych Ochotniczych. 787. Okólnik (757) Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 18.XI 1919 r. do wszystkich Starostów w sprawie przydzielenia referatów b. zastępcom Starostów.

V. 788. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Aprowizacji, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z d. 27.VIII 1919 r. do ustawy z d. 29.VII 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20, w przedmiocie postępowania karno-administracyjnego. 789. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z d. 12.VIII 1919 r. w sprawie wprowadzenia wolnego handlu ziemniakami. 790. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z d. 12.VIII 1919 r. w sprawie młynów.

VI. 791. Ruch służbowy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w listopadzie 1919 r.

VII. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. Obwieszczenia.

II.

771.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1919 r. w przedmiocie uposażenia pisarzy gminnych i ich pomocników na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

§ 1.

Wysokość uposażenia pisarzy gminnych i ich pomocników wyznacza Wydział Powiatowy z tem jednak zastrzeżeniem, że uposażenie nie może być mniejsze od norm, wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia.

Wydział Powiatowy może uchwalić uposażenie, przewyższające normy, wymienione w § 2.

§ 2.

Roczne normy minimalnej pensji są następujące:

I. Dla pisarzy gminnych:

a) w gminach z ludnością do 5,000 mieszkańców — 3,600 mk.;

b) w gminach z ludnością do 10,000 mieszkańców — 4,800 mk.;

c) w gminach z ludnością ponad 10,000 mieszkańców — 6,000 mk.

II. Dla pomocników pisarzy gminnych:

a) w gminach z ludnością do 5,000 mieszkańców — 1,800 mk.;

b) w gminach z ludnością do 10,000 mieszkańców — 2,400 mk.;

c) w gminach z ludnością ponad 10,000 mieszkańców — 3,000 mk.

§ 3.

W gminach, w których urzędnicy gminni pobierali dotąd uposażenie wyższe od norm, wymienionych w § 2, nie może im ono być zmniejszone.

§ 4.

W urzędach gminnych powinno być zatrudnionych:

a) w gminach z ludnością do 5,000 mieszkańców — przynajmniej 1 pisarz;

b) w gminach z ludnością do 10,000 mieszkańców — przynajmniej 1 pisarz i 1 pomocnik;

c) w gminach z ludnością ponad 10,000 mieszkańców — 1 pisarz i 2 pomocników.

§ 5.

Gminy obowiązane są dostarczać pisarzom gminnym mieszkania, światła i opału w naturze lub za zgodą pisarza wypłacać odpowiedni równoważnik pieniężny.

Wysokość świadczeń w naturze lub równoważnika pieniężnego ustala Wydział Powiatowy.

§ 6.

Wydatki kancelaryjne, np. na materjały piśmienne, księgi biurowe, blankiety urzędowe, przedpłatę „Dziennika Ustaw" i innych wydawnictw urzędowych, powinny być pokrywane z ogólnych funduszów gminy.

Wysokość odnośnej pozycji budżetu gminnego określa Wydział Powiatowy.

§ 7.

Pensje wypłaca pisarzom i ich pomocnikom Kasa gminna z funduszów gminnych miesięcznie zgóry.

§ 8.

Pensje pracowników gminnych wypłacane w walucie innej, niż markowa, przelicza się po kursie, ustanowionym dla pensji urzędników państwowych.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 października 1919 r.

Prezydent Ministrów
(—) *I. Paderewski.*

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski*

III.

772.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany nazwy wsi „Carska Miłość", gminy Bratoszewice, powiatu Brzezińskiego, na nazwę „Bratoszewice Małe".

Zgodnie z życzeniem ludności zmienia się niniejszem nazwę wsi „Carska Miłość" gminy Bratoszewice, powiatu Brzezińskiego, na nazwę „Bratoszewice Małe".

Warszawa, d. 26 sierpnia 1919 r.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Józef Bek.*

773.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany nazwy wsi „Moskowska", gminy Szydłowiec, powiatu Koneckiego, na nazwę „Polanka".

Zgodnie z życzeniem ludności zmienia się niniejszem nazwę wsi „Moskowska", gminy Szydłowiec, powiatu Koneckiego, na nazwę „Polanka".

Warszawa, d. 25 października 1919 r.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *St. Kasznica.*

774.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, dotyczące ruchu granicznego.

§ 1.

Mieszkańcy powiatów pogranicznych b. Królestwa Polskiego, oraz powiatów: Bielskiego, Sokulskiego i Białostockiego, którzy w sprawach zawodowych, familijnych lub rolniczych, zmuszeni są do ciągłego przekraczania granicy, udając się do bezpośrednio przeciwległych powiatów, położonych na obszarze ziem wschodnich, pozostających pod Zarządem Komisarza Generalnego Cywilnego, mogą przekraczać granicę z przepustkami granicznemi.

§ 2.

Przepustki graniczne ważne najwyżej na 30 dni, uprawniają do podróżowania w pasie granicznym dziesięciokilometrowym.

§ 3.

Przepustki wydaje Rządowy Komisarz Powiatowy. W przepustce jest oznaczony termin, na który jest wydana.

§ 4.

W razie pożaru, powodzi, lub innych żywiołowych wypadków, mogą korporacje i instytucje ratownicze przekraczać granicę bez przepustek.

§ 5.

Duchowni, lekarze, funkcjonarjusze władz bezpieczeństwa i urzędnicy państwowi mogą w pełnieniu obowiązków służbowych, przekraczać granicę, na podstawie osobistych dokumentów urzędowych.

§ 6.

Przepustki graniczne winny być na żądanie okazane kontrolującym organom urzędowym.

§ 7.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą zgodnie z ustawami karnemi.

§ 8.

Przepisy niniejsze nie zmieniają ogólnych przepisów o sprawach paszportowych, jakoteż rozporządzeń o przewożeniu produktów spożywczych i pierwszej potrzeby.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Józef Bek*

Warszawa, d. 30 sierpnia 1919 r.

FORMULARZ.

Przepustka przez granicę.

Nr.

Ważne od . . . . . do . . . .
dla kilkakrotnego przekroczenia granicy pomiędzy
. . . .
dla . . . . zamieszkałego . . . .
. . . .
Dnia . . . .

775.

INSTRUKCJA

dla komisji kwalifikacyjnych Policji Państwowej, wydana przez Ministra Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 25 ustawy o Policji Państwowej.

§ 1.

Dla oceny o możności przyjęcia kandydatów do Policji Państwowej tworzą się dwojakie komisje kwalifikacyjne:

a) dla kandydatów na wyższych funkcjonarjuszów przy Głównej Komendzie Policji;

b) dla kandydatów na niższych funkcjonarjuszów przy powiatowych i miejskich Komendach Policji.

§ 2.

Do komisji dla wyższych funkcjonarjuszów wchodzą:

1) przedstawiciel Ministra Spraw Wewnętrznych, jako przewodniczący;

2) przedstawiciel Głównej Komendy Policji;

3) przedstawiciel Prokuratury Sądu Apelacyjnego;

4) przedstawiciel wojskowości;

5) lekarz.

§ 3.

Do komisji dla niższych funkcjonarjuszów wchodzą:

1) Komisarz Rządu, jako przewodniczący;

2) Prezydent lub Burmistrz danej gminy miej-

skiej, względnie ich zastępca, lub Delegat Wydziału powiatowego;

3) przedstawiciel Prokuratury Państwa lub Sądu;

4) przedstawiciel wojskowości;

5) lekarz;

6) Kierownik miejskiej lub powiatowej Policji lub ich zastępcy.

Uwaga: Ponadto właściwemu Komendantowi Okręgowemu przysługuje prawo delegowania swego przedstawiciela w charakterze członka komisji.

§ 4.

Komisję kwalifikacyjną zwołuje, w miarę potrzeby, przewodniczący na wniosek odnośnej Komendy Policji, która obowiązana jest zawiadomić członków komisji i kandydatów o miejscu i czasie posiedzenia komisji.

§ 5.

Komisje kwalifikacyjne sprawdzają, czy kandydaci posiadają warunki przewidziane w art. 26 ustawy o Policji, a mianowicie:

1) obywatelstwo polskie;

2) nieskazitelną przeszłość;

3) wiek od 23 do 45 lat;

4) zdrową i silną budowę ciała oraz wzrost odpowiedni;

5) znajomość języka polskiego w piśmie i słowie i umiejętność liczenia.

§ 6.

Kandydaci na wyższych funkcjonarjuszów Policji muszą prócz warunków zdromia i moralności posiadać wykształcenie: do zastępcy komendanta okręgowego włącznie—conajmniej świadectwo z ukończenia średniego zakładu naukowego, na komendantów okręgowych, zastępcę głównego komendanta i głównego komendanta — wykształcenie wyższe.

Oficerowie rezerwy o ile nie posiadają wyższego wykształcenia, mają prawa kandydatów z wykształceniem średniem.

W drodze wyjątków w okresie pierwszego roku mogą być odnośnie do wykształcenia i wieku czynione wyjątki od powyższych warunków.

§ 7.

Komisja zarządza przedewszystkiem badanie lekarskie. Następnie zaś bada przedłożone dokumenta i swiadectwa kandydatów oraz wyjaśnia zachodzące wątpliwości przez wypytywanie i egzaminowanie kandydatów.

Kandydaci na wyższych funkcjonarjuszów Policji mogą być przez komisje kwalifikacyjną od powyższych badań zwolnieni. W wypadku zwolnienia przez komisję od badania lekarskiego, kandydat winien złożyć świadectwo urzędowego lekarza o stanie swego zdrowia.

§ 8.

Orzeczenia komisji zapadają w nieobecności kandydata większością głosów.

Do prawomocności orzeczeń wystarcza obecność trzech członków komisji.

§ 9.

Orzeczenia komisji opiewają:

1) może być przyjęty;

2) nie może być przyjęty;

3) należy przeprowadzić uzupełniające dochodzenia.

§ 10.

Orzeczenia komisji podaje się kandydatom ustnie do wiadomości.

Pisemne poświadczenia mogą być wydawane tylko na żądanie władz wojskowych, państwowych i samorządowych.

§ 11.

Orzeczenia komisji kwalifikacyjnej nie nadają kandydatom prawa do przyjęcia do Policji Państwowej.

§ 12.

Protokół z posiedzenia komisji spisuje urzędnik Komendy Policji, która zwołała posiedzenie.

Po podpisaniu przez wszystkich członków komisji, protokół należy złożyć do przechowania w archiwum urzędowem.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski*

Warszawa, d. 29 sierpnia 1919 r.

776.

SPROSTOWANIE

do rozporządzenia z d. 30 czerwca 1919 r. w sprawie likwidacji powiatu Parczewskiego.

Do rozporządzenia z 30 czerwca r. b. Nr. 41425 AO. 4109 w sprawie likwidacji powiatu Parczewskiego wkradł się błąd, który się niniejszym prostuje. Mianowicie miejscowości: Sosnowica i Wisznica nie są gminami lecz osadami, włączonemi: pierwsza w skład gminy Turno, druga— w skład gminy Horodyszcze, powiatu Włodawskiego.

Wobec powyższego, wykaz gmin miejskich i wiejskich powiatu Włodawskiego przedstawia się w następujący sposób:

Gminy miejskie:

1) Parczew; 2) Włodawa.

Gminy wiejskie:

1) Włodawa; 2) Wyryki; 3) Opole; 4) Romanów; 5) Horodyszcze; 6) Krzywowierzba; 7) Turno; 8) Hańsk; 9) Wola Wereszczyńska; 10) Sobibór; 11) Tyśmienica; 12) Uścimów; 13) Dębowa-Kłoda; 14) Ostrów.

Warszawa, d. 14 listopada 1919 r. (AO. 8970/2).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *St. Kasznica.*

IV.

777.

Okólnik (661) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, polecający wstawienie do budżetów kosztów, związanych ze sporządzeniem list poborowych.

Na podstawie art. 40 „Tymczasowej ustawy o powszechnym obowiazku służby wojskowej“ z d. 27 października 1918 r. (Dziennik Praw Królestwa Polskiego Nr. 13. poz. 28) wszelkie czynności i koszty, związane ze sporządzeniem list poborowych, pokrywać będą gminy z własnych funduszów, przeto Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca Wydziałowi Powiatowemu poczynienie zarządzeń, aby do budżetów gmin wiejskich i miast, niewydzielonych z powiatów, wstawione zostały specjalne kredyty na opłacanie djet delegatowi Komisji, rozstrzygającej w II instancji sprawy reklamacyjne przy D. O. G., Sekcja V, podwód dla członków Komisji, na koszty druku potrzebnej ilości formularzy i inne wydatki, połączone ze sporządzeniem list poborowych i przeprowadzeniem poboru.

Warszawa, d. 4 października 1919 r. (S.F. 1948/1).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Józef Bek.*

778.

Okólnik (667) Ministra Spraw Wewnętrznych do Szefów Sekcji i Naczelników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, wszystkich Starostów oraz Głównego Komendanta Policji Państwowej w przedmiocie wykonania uchwał sejmowych, powziętych przy sposobności przyznania funkcjonarjuszom państwowym nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego.

Poniżej zamieszczony okólnik Prezydjum Rady Ministrów podaje się do wiadomości i zastosowania.

Warszawa, d. 7 października 1919 r. (OP. 6634/1).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Józef Bek.*

Do wszystkich Ministerstw, Władz i Urzędów Centralnych w Warszawe.

Według pisma P. Marszałka Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospolitej Polskiej z d. 7 sierpnia 1919 r. Nr. 3081, Sejm Ustawodawczy powziął na posiedzeniu w d. 28 lipca 1919 r. przy sposobności przyznania nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego dla funkcjonarjuszów państwowych, między innemi także następujące uchwały:

1. „Sejm wzywa Rząd aby zmniejszył liczbę pracowników państwowych do koniecznej potrzeby, a natomiast starał się zwiększyć wydatność ich pracy i w tym celu obsadzał urzędy tylko osobami kwalifikowanemi.

2. „Sejm wzywa Rząd, aby ci niżsi funkcjonarjusze państwowi, którzy, będąc starszymi gońcami, pełnią funkcje woźnych, szczególniej ci, którzy są obarczeni rodziną, byli natychmiast przeniesieni do kategorji woźnych“.

Prezydjum Rady Ministrów, zawiadamiając o tem Ministerstwo (Władze, Urząd Centralny) i uznając w pełni motywy, które spowodowały Sejm do powzięcia uchwały pierwszej, prosi Ministerstwo (Władze, Urząd Centralny) o jaknajściślejsze postępowanie w myśl zasad tej uchwały.

Co do uchwały drugiej, Prezydjum Rady Ministrów zwraca uwagę na postanowienia 7 ustępu okólnika z d. 18 czerwca 1919 r. Nr. 7899, w myśl którego należy czas pełnienia funkcji woźnego przez gońca uważać za czas jego służby próbnej na stanowisku woźnego i po jej odbyciu, o ile posiada przepisane warunki, przyjąć go zaraz na etat. Czas służby próbnej powinien jednak trwać przynajmniej 6 miesięcy.

Warszawa, d. 7 października 1919 r.

W zastępstwie
(—) *Wowkonowicz.*

779.

Okólnik (672) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Starostów w sprawie sprostowania pomyłki w tekście rozporządzenia Min. Roln. i Dóbr Państw. i Min. Spr. Wewn. w przedmiocie pobierania podatku od zwierząt domowych („Monitor” Nr. 166 i 212).

Powołując się na zamieszczone w Nr. 212 „Monitora Polskiego“ z d. 20 września r. b. uzupełnienie tekstu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz z Ministrem Skarbu w przedmiocie podatku zasadniczego od zwierząt domowych z d. 11 lipca r. b. („Monitor Polski“ Nr. 166) okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 29 lipca r. b. Nr. 514 („Dziennik Urzędowy“ Nr. 44 (IV—619)

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na życzenie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych podaje do wiadomości i zastosowania się, co następuje:

Jak to widoczne jest z treści wyżej powołanego uzupełnienia do tekstu wspomnianego rozporządzenia w przedmiocie pobierania podatku zasadniczego od zwierząt domowych z d. 11 lipca r. b. („Monitor Polski“ Nr. 166) wkradła się pomyłka, polegająca na umieszczeniu w końcowym ustępie tego rozporządzenie słowa: „wypełnienie“ zamiast „wypełnienia“. Wobec rzeczonego uzupełnienia Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę Starostów, że w myśl ostatniego ustępu omawianego rozporządzenia celem wykonania go, każdy ze Starostów obowiązany jest polecić powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu wydanie zarządzeń co do spisu zwierząt, wypełnienia wykazu B i t. d. Powiatowy lekarz weterynaryjny jest więc obowiązany tylko do wydania odnośnych zarządzeń, a nie, jak to wynikło z błędnie wydrukowanego tekstu rozporządzenia, do *osobistego* wypełnienia wykazów „B“, co czyniłoby rozporządzenie, o którem mowa, wprost niewykonalnem.

O powyższem zawiadomi Pan powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Warszawa, d.10 października 1919 r. (S.P.1255/3).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Józef Bek.*

780.

Okólnik (673) Ministra Spraw Wewnętrznych do Przewodniczących Wydziałów Powiatowych w sprawie akcji zapobiegawczej przeciwko epidemji duru plamistego.

W związku z akcją Centralnego Komitetu do walki z durem plamistym i na podstawie art. 1 i 3 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z d. 19 lipca 1919 r. (Dz. Praw Nr. 65, poz. 371) niniejszym polecam Panu wydać zarządzenia i dopilnować aby:

1) we wszystkich, podlegających Jego kompetencji miastach, ulice, place i podwórza były stale utrzymywane w bezwzględnej czystości, a nadto w miastach, nawiedzonych epidemją, rynsztoki i ścieki zalewano wapnem;

2) we wszystkich wsiach zabudowania mieszkalne i gospodarskie były w miarę możności pobielane wapnem nazewnątrz, zarówno jak i wewnątrz;

3) wszystkie organa komunalne w porozumieniu z państwowemi władzami sanitarnemi wydały wszelkie możliwe zarządzenia, mające na celu utrzymanie czystości osiedl ludzkich i okazywały pomoc funkcjonarjuszom Centralnego Komitetu w zakresie ich działalności.

Warszawa, d. 9 października 1919 r. (S.M.1902/2).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Józef Bek.*

781.

Okólnik (677) Ministra Spraw Wewnętrznych do Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast w sprawie cechu kominiarzy.

Uwzględniając życzenia majstrów i czeladników kominiarskich, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z d. 14 października 1919 r., wyraziło swoją zgodę na wznowienie w b. Królestwie Polskiem działalności zgromadzeń cechowych majstrów kominiarskich w ramach ustawy z d. 31 grudnia 1816 r. w przedmiocie urządzenia rzemiosł, kunsztów i profesji.

W związku z tem Ministerstwo poleca Panu popieranie powstających cechów kominiarskich i powierzanie robót kominiarskich w miarę możności majstrom, zrzeszonym w tych cechach.

Z uwagi na to, że całość właściwej akcji przeciwpożarowej pozostaje nadal w rękach straży pożarnych, których praca jest w związku z pracą kominiarzy, a których dochody nie powinny doznać uszczerbku przez wznowienie działalności cechów kominiarskich, Ministerstwo poleca, by nadwyżki, pozostałe z opłat za wycier kominów, obracane były na potrzeby miejscowych straży pożarnych nawet w tych wypadkach, gdyby budżet danego związku komunalnego przewidywał zasiłki stałe dla tych straży.

Warszawa, d. 14 października 1919 r. (S U.879/2).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Józef Bek.*

782.

Okólnik (695) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Starostów w sprawie sprzedaży i kupna koni powiatowych oraz zmiany § 7 okólnika Nr. 387.

Ministerstwo Skarbu pismem z 11 października 1919 r. Nr. 67682/18821 S. III oznajmiło, że pieniądze, uzyskane ze sprzedaży koni powiatowych, winny być niezwłocznie przelewane do Kas powiatowych. Celem zarachowania powyższych sum wprowadzony będzie do budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych specjalny paragraf dochodów.

Wobec powyższego zarządzam, jak następuje:

1. Uchyla się postanowienia, zawarte w § 7 tut. okólnika Nr. 387 z dnia 23 czerwca 1919 r. Nr. AB. 3637 Dz. Urz. M. S. W. Nr. 40 p. 541.

2. Paragraf ten ma brzmieć odtąd:

„Uzyskaną ze sprzedaży gotówkę złożyć należy w Kasie Powiatowej, jako dochód Skarbu Państwa (etat Min. Spr. Wewn.). Numer przychodu dziennika kasowego podać należy do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przy przedłożeniu protokólu licytacyjnego.

3. W urzędowych egzemplarzach Dziennika Urzędowego M. S. W. należy dotychczasowy iekst § 7 cyt. okólnika przekreślić a wlepić kartkę z tekstem wyżej oznaczonym.

Warszawa, d. 18 października 1919 r. (AB.5301/1).

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) *S. Wojciechowski.*

783.

Okólnik (700) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Starostów w sprawie zniesienia okólnika Starostwa w . . . . w przedmiocie zatargów między użytkowcami gruntów opuszczonych, a powracającymi właścicielami.

Poniżej zamieszczone pismo do Starosty w . . . . podaje się do wiadomości.

Warszawa, d. 23 października 1919 r. (A.O.9652/1).

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) *S. Wojciechowski.*

Do Starosty w . . . .

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że wydał Pan okólnik do wszystkich urzędów gminnych tamtejszego powiatu z d. 23 lipca 1919 r. L IV — 105/1, który spory. wynikłe między użytkowcami gruntów opuszczonych, a powracającymi właścicielami, poddaje pod kompetencję władz administracyjnych.

Ponieważ wydane w tej mierze rozporządzenia b. władz okupacyjnych, a mianowicie b. szefa zarządu cywilnego przy generalnem gubernatorstwie warszawskiem z d. 3 lipca 1918 r. (Dz. Rozporz. Nr. 121, poz. 498), oraz b. naczelnego wodza dla okupacji austrjacko-węgierskiej z d. 3 kwietnia 1916 r. cz. 18 (Dz. Rozp. c. i k. zarządu wojskowego w Polsce z r. 1916 poz. 54), poddające spory takie rozstrzyganiu w drodze administracyjnej uchylone zostały przez wydanie dekretu z d. 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie ochrony majątku nieobecnych właścicieli (Dz. Pr. P. P. Nr. 21 z 1918 r. poz. 68), przeto spory takie, jak wszelki spór o prawa prywatne, podlegają rozpoznaniu sądów.

Wobec tego poleca się Panu okólnik swój z d. 23 sierpnia 1919 r. L. IV — 105/1, jako bezprawny, bezzwłocznie odwołać i o wykonaniu donieść do dni pięciu, wszelkie zaś omawianego rodzaju spory kierować na drogę sądową. Władze sądowe otrzymały w tej mierze instrukcje od Ministerstwa Sprawiedliwości okólnikiem z d. 28 lipca 1919 r. Nr. 181.

Warszawa, d. 23 października 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) *S. Wojciechowski.*

784.

Okólnik (752) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Starostów w sprawie udzielania wiadomości o zakładach przemysłowych na prowincji Urzędom Przemysłowym przez miejscowe władze policyjne.

Posiadanie wiadomości, które z nieczynnych dotąd zakładów przemysłowych zostały *uruchomione*, a które z pewnych przyczyn musiały pracę *przerwac*, jest dla Ministerstwa Przemysłu i Handlu kwestją pierwszorzędnej doniosłości, zwłaszcza ze względu na prowadzenie kontroli przy udzielaniu surowców i opału. Ponieważ prowincjonalne Urzędy Przemysłowe nie są w stanie za pośrednictwem swego szczupłego personelu dotrzeć do wszystkich zakładów, nieraz położonych bardzo daleko od miejsca urzędowanią Inspektorów Przemysłowych lub nawet od kolei, poleca się niniejszem Starostom wydanie zarządzenia, aby miejscowe władze policyjne nadsyłały do odpowiednich Urzędów Przemysłowych każdorazowo wiadomości o zaszłych zmianach w pracy zakładów przemysłowych, a mianowinie o uruchomieniu lub zupełnem wstrzymaniu pracy w zakładach przemysłowych, znajdujących się w granicach Storostwa. Dla własciwego skierowywania tych wiadomości dołącza się do niniejszego okólnika adresy czynnych obecnie na terenie b. Kongresówki Urzędów Przemysłowych z wykazem powiatów, na jakie się rozciąga kompetencja danego urzędu.

Warszawa, d. 10 listopada 1919 r. (A. O. 10184/1).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) *Józef Bek.*

Załącznik do okólnika Nr. 752.

Inspektor Przemysłowy	Siedziba i adres Urzędu Przemysłowego	Teren działalności
1. Juljan Dąbrowski	Warszawa Bielańska 10	Powiaty: Warszawski, Sochaczewski, Radzymiński, Płoński, Pułtuski, Ciechanowski, Makowski, Przasnyski, Mławski, Łowicki, Skierniewicki, Grójecki, Błoński, Garwoliński, Mińsko-Mazowiecki.
2. Gross Oskar	Łódź Aleja Kościuszki 1	Powiaty: Łódzki, Brzeziński, Rawski, Łęczycki, Łaski.
3. Hłasko Wiktor	Częstochowa Szkolna 5-a	Powiaty: Częstochowski, Włoszczowski, Wieluński, Radomskowski, Piotrkowski.
4. Watten J.	Sosnowiec Targowa 7-a	Powiaty: Będziński, Olkuski.
5. Odechowski Juljan	Kalisz Stary Rynek dom Kindlera	Powiaty: Kaliski, Turecki, Koniński, Słupecki, Kolski, Sieradzki.
6. Kryński Tadeusz	Włocławek Toruńska 26	Powiaty: Włocławski, Nieszawski, Gostyński, Kutnowski, Lipnowski, Płocki, Rypiński, Sierpecki.
7. Parniewski Kazimierz	Radom Plac 3 Maja	Powiaty: Radomski, Konecki, Iłżecki, Opoczyński, Kozienicki.
8. Kolasiński W.	Kielce Seminaryjna 4	Powiaty: Kielecki, Opatowski, Jędrzejowski, Sandomierski, Miechowski, Pińczowski, Stopnicki.
9. Treliński Aleksander	Lublin Powiatowa 9	Powiaty: Lubelski, Chełmski, Włodawski, Lubartowski, Puławski, Janowski, Krasnostawski, Zamojski, Hrubieszowski, Biłgorajski, Tomaszowski.
10. Turczynowicz F.	Biała-Podlaska	Powiaty: Siedlecki, Janowski, Bielski, Podlaski, Sokołowski, Węgrowski, Łukowski, Radzyński, Bialski.
11. Malinowski	Białystok Zamek Branickich	Powiaty: Białostocki, Mazowiecki, Ostrowski, Łomżyński, Kolneński, Szczuczyński, Sokolski, Augustowski, Suwalski, Sejneński, Kalwaryjski, Wyłkowyski, Marjampolski, Władysławowski, Ostrołęcki.

785.

Okólnik (754) Ministra Spraw Wewnętrznych do Komendanta Głównego Policji Państwowej, do wszystkich Starostów, Komisarzy Rządowych w Warszawie i Łodzi oraz Okręgowego Komendanta Policji w Lublinie w sprawie kurjerów wojskowych.

Podaję Panom do wiadomości i zastosowania się następujący wyciąg z wydanych przez Sztab Generalny przepisów o wojskowej służbie kurjerskiej.

Regulowanie podczas wojny służby kurjerskiej, jak i wykonywanie jej należy do Naczelnego Dowództwa (V Oddział). Wszystkie inne, dotychczas funkcjonujące placówki kurjerskie wojskowe, z dniem 15 listopada b. r. zostaną zwinięte.

Oddział V Naczelnego Dowództwa jest jedynie uprawniony do wysyłania jakichkolwiek kurjerów.

Przedstawicielstwa wojskowe zagranicą tylko w wyjątkowych bardzo pilnych wypadkach wysyłają własnych kurjerów.

Jako dowód swej funkcji kurjerskiej, każdy kurjer posiada dokument podróży, wystawiony przez V Oddział N. D., na którym czerwonym atramentem jest zaznaczone słowo: „Kurjer" i przyłożona pieczęć N. D., oraz legitymację kurjerską z fotografją.

Wstrzymanie kurjera w podróży pod jakimkolwiek pozorem jest zabronione.

W wypadkach przekroczenia ze strony kurjera, władze bezpieczeństwa, komendy dworców, lub organy kontrolujące, odpisują dokument podróży i zawiadamiają telefonicznie lub telegraficznie rodzaj przekroczenia do Oddziału V N. D.

Władze kontrolujące przed wezwaniem kurjera do wylegitymowania się, muszą wpierw wykazać się uprawnieniem do kontrolowania.

Wszystkie Komendy Miasta i Placu są obowiązane w razie zameldowania się upoważnionego kurjera, bezwzględnie takowemu kwaterę, i to osobny pokój przeznaczyć.

W razie braku osobnego pokoju, Komendy Miasta lub Placu są obowiązane przyjąć na przechowanie pocztę kurjerską.

Wszelkie doręczenie lub odbiór poczty kurjerskiej winno być potwierdzone na arkuszu doręczeń.

Wszelkie dokumenty kurjerskie w kraju wydaje Oddział V N. D., zaś paszporty dyplomatyczne dla kurjerów zagranicznych, wydaje w porozumieniu z Oddziałem V N. D. Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Warszawa, d. 13 listopada 1919 r. (OP.6851/1).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Iszkowski.*

786.

Okólnik (756) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Starostów w sprawie prowizorycznego zatwierdzania przez Starostów Towarzystw Straży Ogniowych Ochotniczych.

Wobec nader doniosłego znaczenia dla kraju Towarzystw Straży Ogniowych Ochotniczych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca Panu udzielać wszelkiego możliwego ze strony Pańskiej poparcia przy ich powstawaniu.

Po sprawdzeniu czy statut powstającego Towarzystwa Straży Ogniowej zgadza się dosłownie z egzemplarzem statutu, uznanym przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych za wzorowy, w szczególności czy są wypełnione należycie §§ 4, 7 i 79, oraz czy podpisy założycieli są zaświadczone przez wójta gminy, należy udzielać Strażom Ogniowym tymczasowego pozwolenia na zorganizowanie się i rozpoczęcie przez nie czynności przed zarejestrowaniem przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Towarzystwa w drodze zwykłej, o ile działalność jego nie będzie wykraczała poza granice w statucie zakreślone, a jednocześnie przesłać podanie wraz z dwoma egzemplarzami statutu do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Warszawa, d. 18 listopada 1919 r. (P. Z. 6211).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Józef Bek.*

787.

Okólnik (757) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Starostów w sprawie przydzielenia referatów b. zastępcom Starostów.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że niektórzy referenci, zastępujący w razie potrzeby Starostów, względnie zastępcy Starostów, nie mają przydzielonych sobie określonych referatów. Wobec tego polecam Starostom przydzielić rzeczonym urzędnikom referat, a powierzać im kierownictwo Starostwem tylko w tych wypadkach, w których Starostowie z jakiegokolwiek powodu nie będą mogli pełnić obowiązków służbowych.

Warszawa, d. 18 listopada 1919 r. (A. P. 7808/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

V.

788.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Aprowizacji, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych do ustawy z d. 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20, w przedmiocie postępowania karno-administracyjnego.

Na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 (Dz. Pr. P. P. Nr. 64 poz. 381) zarządza się jak następuje:

Art. 1.

Przeprowadzenie postępowania karno-administracyjnego oraz karanie w pierwszej instancji przekroczeń, wymienionych w art. 9 ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 64 poz. 381), przekazuje się Powiatowym Komisarzom Rządowym, zaś na ziemiach b. zaboru austryjackiego, Starostom.

Art. 2.

Powiatowe Komisje Aprowizacyjne wyznaczą z pomiędzy siebie 2-ch delegatów, których zadaniem będzie w imieniu Powiatowej Komisji Aprowizacyjnej wydawać opinję w wypadku, przewidzianym ustępem końcowym art. 9 powołanej ustawy.

Opinje przez nich wydane należy dołączać do aktów dochodzenia karnego.

Art. 3.

W sprawach karnych, wynikających z przekroczeń powołanej ustawy, stosować należy obowiazujące przepisy o postępowaniu karno-administracyjnem z uwzględnieniem zmian, wskazanych w dalszych artykułach niniejszego rozporządzenia.

Art. 4.

Rekursy wniesione przeciw wydanym w pierwszej instancji orzeczeniom karnym będą przedkładane bezpośrednio Ministrowi Aprowizacji, który je ostatecznie rozstrzyga,

Art. 5.

Art. 3 oraz ustęp 3 art. 17 obowiązującego dla ziem b. Królestwa Polskiego rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnem z dnia 21 lutego 1919 r. („Monitor Polski" Nr. 46) nie ma w wypadkach, niniejszem rozporządzeniem objętych, zastosowania.

Art. 6.

Przy wymiarze kary należy się kierować przepisem art. 9 ustawy z dnia 29 lipca 1919 r.

Art. 7.

W razie zgłoszenia przez ukaranego rekursu, wykonanie orzeczenia karnego musi być wstrzymane tylko w tym wypadku, o ile opinja wydelegowanych członków Komisji Aprowizacyjnej lub jednego z nich jest sprzeczną z orzeczeniem Powiatowego Komisarza Rządowego, względnie Starosty.

W wypadkach odnośnych uchyla się stosowanie art. 13 rozporządzenia z dnia 21 lutego 1919 r. („Monitor Polski" Nr. 46), względnie ustępu 4 § 3 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 3 kwietnia 1855 r. (Dz. Pr. P. Nr. 61).

Art. 8.

Rorporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Minister Aprowizacji
w/z.
(—) *Oskar Sobański.*

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

Warszawa, dnia 27 sierpnia 1919 r.

789.

Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w sprawie wprowadzenia wolnego handlu ziemniakami.

Art. 1.

W myśl art. 1, 6, 7, 8 i 9 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20, wprowadzony zostaje wolny handel i obrót ziemniakami.

Art. 2.

Wszelkie ograniczenia przewozowe, dotyczące ziemniaków, zostają zniesione.

Art. 3.

Wywóz ziemniaków poza granice Państwa, zarówno jak wywóz ziemniaków do obszarów podlegających Komisarzowi Jeneralnemu dla Ziem Wschodnich jest wzbroniony. Zezwolenie na wywóz ziemniaków poza granice Państwa może być w drodze wyjątku uzyskane w Państwowej Komisji Wywozu i Przywozu Ministerstwa Przemysłu i Handlu w myśl przepisów, zawartych w art. 7 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20. Zezwolenia wywozu do ziem podległych Komisarzowi Jeneralnemu dla Ziem Wschodnich wydaje Ministerstwo Aprowizacji.

Art. 4.

Winni niestosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia ulegają w myśl art. 9 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 karze aresztu od dni 14 do miesięcy 6 u, lub grzywnie od 100—100,000 mar., względnie od 150—150.000 koron. Ukaranie w myśl tego rozporządzenia nie przesądza ukarania za ten sam czyn, o ile on mieści w sobie znamiona czynu w innych ustawach karą surowszą zagrożonego. W razie usiłowania przewozu ziemniaków wbrew przepisom, zawartym w art. 3, winna być zarządzona konfiskata ziemniaków.

Art. 5.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą ogłoszenia go w „Monitorze Polskim".

Minister Aprowizacji
(—) *Antoni Minkiewicz.*

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1919 r.

790.

Rozporządzenie Ministerstwa Aprowizacji w sprawie młynów.

Na mocy artykułu 8 Ustawy z dnia 28 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20, wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. I.

Wszystkie młyny, znajdujące się na obszarze Państwa Polskiego, zostają podzielone na dwie kategorje, ze ścisłem rozgraniczeniem praw przemiału.

1) Młyny kategorji I, mające prawo mielenia jedynie zboża importowanego i monopolowego, stanowiącego własnośc państwową lub komunalną.

2) Młyny kategorji II (gospodarskie), mające prawo mielenia jedynie zboża, stanowiącego prywatną własność producentów, przeznaczonego na pokrycie ich potrzeb.

Art. II.

Poszczególny młyn zostaje zaliczony do kategorji I na skutek zawarcia umowy na mielenie zboża państwowego lub komunalnego z Państwowym Urzędem Zbożowym, względnie z miejscowym Urzędem Powiatowym i Powiatową Komisją Aprowizacyjną.

Państwowy Urząd Zbożowy, względnie Urzędy Powiatowe, winny nadsyłać wykazy zakontraktowanych młynów z podaniem ilości zboża, przeznaczonego do przemiału w każdym poszczególnym młynie, Ministerstwu Aprowizacji do wiadomości.

Art. III.

Wszystkie pozostałe młyny, niezaliczone w poczet młynów kategorji I, stanowią kategorję II młynów.

Młyny kategorji II mogą funkcjonować w zakresie przewidzianym przez art. II, punkt 2 niniejszego rozporządzenia, bez specjalnego zezwolenia Ministerstwa Aprowizacji, względnie podległych temuż organów.

Art. IV.

W celu zaprowadzenia jednego gatunku i jednakowej jakości mąki dla całego Państwa, wysokość normy przemiałowej dla żyta, pszenicy i jęczmienia, obowiązująca młyny obydwuch kategorji, ustanawia się, jak następuje:

a) dla żyta:

mąki	80%
otrąb	15,5%
odpadków do . .	1,5%
rozkurz	3%

b) dla pszenicy:

mąki I.	70%	ogółem 80%
mąki chlebowej .	10%	
otrąb	15,5%	
odpadków do . .	1,5%	
rozkurz	3%	

Norma rozkurzowa w młynach gospodarskich kategorji II może dosięgać 4%.

c) dla jęczmienia:

wydajność kaszy minimalnie 63%.

Przy przemiale żyta wolno używać do odsiewania wyłącznie sit drucianych od Nr. 24 do Nr. 34 (lub jedwabnych, odpowiadających tymże numerom sit drucianych). Liczba numerów sit drucianych odpowiada bieżącej ilości oczek w calu polskim.

Przy przemiale pszenicy mogą być używane do odsiewania sita jedwabne, odpowiadające wyłącznie nmuerom normalnym 6, 7 i 8. Używanie wszelkich innych, niż powyższe, numerów sit jest bezwarunkowo wzbronione.

Art. V.

Taksa za przemiał dla młynów kategorji I i II będzie ustanawiana w każdym poszczególnym powiecie przez władze administracyjną pierwszej instancji, łącznie z Powiatową Komisją Aprowizacyjną, po wysłuchaniu zdania w tym względzie miejscowych przedstawicieli przemysłu młynarskiego. Państwowy Urząd Zbożowy dla młynów, mielących zboże dla tegoż Urzędu, określa cenę za przemiał po zatwierdzeniu przez Ministerstwo Aprowizacji.

Art. VI.

Pobieranie wynagrodzenia za przemiał w naturze przez młyny obydwuch kategorji jest bezwzględnie wzbronione.

Art. VII.

Otręby i wszelkie odpadki, powstałe przy mieleniu zboża w młynach I kategorji, stanowią własność państwową komunalną i muszą być całkowicie oddane odnośnym organom rządowym lub komunalnym wraz z gotowemi produktami mącznemi.

Otręby i wszelkie odpadki, powstałe przy mieleniu zboża w młynach II kategorji, stanowią własność producentów. Handel rzeczonemi otrębami i odpadkami jest bezwarunkowo wzbroniony.

Art. VIII

Winni niestosowania się do przepisów, zawartych w rozporządzeniu niniejszem, podlegają karom, przewidzianym w art. IX Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 i unieruchomieniu młyna.

Minister Aprowizacji
(—) *Antoni Minkiewicz*

Warszawa, d. 12 sierpnia 1919 r.

VI.

791.

Ruch służbowy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w listopadzie 1919 r.

Mianowani:

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 19 listopada 1919 r. mianował Naczelnika Wydziału Sołtana Władysława — Wojewodą Warszawskim.

Minister Spraw Wewnętrznych mianował:

Referenta Rogowskiego Stanisława — Starszym Referentem.

Lemańskiego Jana — St. Referentem.

Pom. Referenta Urbana Romana — Referentem.

Muraszko Czesława — St. Referentem.

Sekretarza Erbrichównę Antoninę — Pom. Referenta.

Sekretarza Musiała Leona—pom. Referenta.

St. Kancelistkę Kożbielewską Janinę — Sekretarzem.

Zwolnieni:

na skutek podania:

St. Referent — Stala Władysław.

St. Referent — Paliński Stanisław.

Przeniesieni:

Inspektor Adm. Bilski Mieczysław do Województwa Warszawskiego na stanowisko Naczelnika Departamentu.

VII.

OBWIESZCZENIA.

792.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 6 sierpnia 1919 r. № P. Z. 4804 zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków, № 94 stowarzyszenie pod nazwą „Straż Ogniowa Ochotnicza" w Strykowie pow. Brzeziński.

793.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9 września 1919 r. № P. Z. 1155 zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków, № 95 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Kupców" w Sochaczewie.

794.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 12 października 1919 r. № P. Z. 4814, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków, № 112 stowarzyszenie pod nazwą „Praca obywatelska" w Warszawie.

795.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14 października 1919 r. № P. Z. 4015 zostało w ciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków, № 113 stowarzyszenie pod nazwą „Straż ogniowa ochotnicza" w Grójcu Wielkim,

796.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14 października 1919 r. № P. Z. 5045 zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków, № 114 stowarzyszenie pod nazwą „Straż Ogniowa Ochotnicza" w Słomkowie Suchym.

797.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 17 października 1919 r. № P. Z. 2961 zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków, № 115 stowarzyszenie pod nazwą „Komitet Białoruski w Warszawie".

798.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 17 października 1919 r. № P. Z. 4345 zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków, № 116 stowarzyszenie pod nazwą „Straż ogniowa ochotnicza w Skoszewie".

799.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 października 1919 r. № P. Z. 1455 zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków, № 117 stowarzyszenie pod nazwą „Zw. woźnych Instytucji Państwowych" w Warszawie.

800.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22 października 1919 r. № P. Z. 5465 zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków, № 118 stowarzyszenie pod nazwą „Klub Polityczno-Społeczny" w Warszawie.

801.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spzaw Wewnętrznych z dnia 23 października 1919 r. № P. Z. 3733 zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków, № 119 stowarzyszenie pod nazwą „Tow. Gospodarczego Wykształcenia Kobiet".

Drukiem P. Ambroziewicza i „Straży Kresowej", Warszawa, Jasna Nr. 8.